

Historieämnets legitimitet i skolan, offentligheten och akademien

Av Peter Aronsson, professor i historia

[Länk till presentation av Peter Aronsson](#)

Historia lyfts ofta fram som en nödvändig del i individens och samhällets självreflektion. Buden är många på vilken historia som är viktig och varför. Ofta uttrycks de i luftiga och allmänt vällovliga termer. Temat för högre seminariet den 25 april 2001 var historieämnets legitimitet, och vi tänkte då särskilt på den historiefilosofiska frågan om hur ämnet och det historiska perspektivet kan legitimeras i vår egen samtid. Särskilt tänkte vi behandla frågan i det konkreta sammanhang som skolan och lärarutbildningen utgör, båda stadd i snabb förändring med en ny lärarutbildning som tar form. Som utgångspunkt för diskussionen gavs fyra inledningar.

Ola Agevall, som disputerade 1999 på en avhandling om Weber, och gärna tänker kring disciplinbildning, bidrog med ett terminologiskt resonemang som belyser frågan på ett djuplodande sätt, inte bara med fokus på historia - utan även på hur ämnet ges legitimitet.

Roddy Nilsson, disputerad på en avhandling om fängelseystemets framväxt och ideologiska kontext, men också en flitig debattör i historieteoretiska frågor, argumenterar för att historieundervisningen måste ta hänsyn till den postmoderna belägenheten för att ha någon samtida funktion.

Från pedagogiska institutionen gav Bengt Göransson med mångårig erfarenhet av lärarutbildning sin bild av hur läroplanerna förändrats i hanteringen av mål och innehåll, men också synen på de traditionella ämnenas relevans - eller behovet av nya block och teman.

Lektor Anders Linderöth är en av de aktiva kursplanekonstruktörerna som deltagit i dessa förändringar, men också en under många år verksam historielärare inom gymnasieskolan. Vid seminariet kunde både han och Teleborgsskolans rektor, Roland Agevall, bidra med långa tidsperspektiv på lärarpraktikens förändringar och styrförsök.

Så kunde under ett enda seminarium en rad frågor om historieämnets legitimitet, från de kunskapsteoretiska nivåerna över de historiefilosofiska frågorna röra sig genom det statliga regelverket till skolans praktik. Seminariet var stimulerande för oss som deltog, och diskussionen är nödvändig för frågan om de val som politik, skola och universitet har att göra om vad som egentligen är värt att lära sig och ålägga andra att lära sig inom ramen för ett obligatoriskt skolväsende. Nu vill vi dela med oss av våra tankar till andra, och vi har därför låtit föredragen av Agevall, Nilsson och Göransson ta artikelns form.

Växjö 2 september 2001

[Peter Aronsson](#)